

strien var en saa ubetydelig Hjælp, at det ikke var værd at tale om, og at det i Forbruget aldeles ikke ville mærkes. Og hvor mange Gange have vi ikke hørt somme Talere ude i Landet sige med store Haandbevægelser ud til Forsamligen: Er der nogen af de Herrer, der har mærket en eneste Smule til Lettelse ved Toldloven? Nu er det meget vanskeligt, da Priserne ideligt gaa op og ned, og Tolden kun er et af de Momenter, der bestemme Priserne, at faa nogen til at tilstaa, at han positivt har mærket den ene Faktor, som Tolden er. Men somme Tider har dette Slagord godt kunnet gøre Lykke. Man kan ikke lade være at tænke paa den fuldstændige Ligegyldighed, den ret almindelige Enstemmighed, der var i 1908 hos Oppositionen med Hensyn til, at en Nedsettelse af to Trediedele af Kultolden var til ingen Verdens Nytte og slet ikke kunde mærkes af nogen, hvorimod Bevarelsen af den sidste Trediedel, de 3 Øre af de 200 Pd., skal medføre saa forskækkelige Virkninger, at der endog kommer et helt nyt kommunalt Valgslag i København ud deraf.

Jeg skal med nogle Tal belyse den almindelige Virkning af de foreslaaede nye Skattelove. Man har sagt, at Danmark, hvis disse Love blev vedtagne, vilde blive det trediehøjest beskattede Land i Europa. Det er ikke ganske rigtigt, men det er sandt, at vi komme ret betydeligt op i Rækken, det kan ikke nytte noget at skjule det. Jeg har tilvejebragt nogle Oplysninger, saa gode, som det er muligt at tilvejebringe dem, nemlig gennem Statistisk Bureau, som paa min Foranledning dels har benyttet det forhaandenværende Materiale, dels har korresponderet med forskellige kyndige Folk i de vedkommende Lande for at faa Tallene saa gode og nøjagtige som muligt. Jeg tror altsaa, det er de bedste Tal, der i Øjeblikket kunne tilvejebringes om den Ting, og jeg tænker, at de ville have det høje Tings Opmærksomhed et Øjeblik.

Det Land, der betaler den største Stats- og Kommuneskat pr. Hoved, er England, som har 91 Kr. pr. Individ. Derefter følger Frankrig med 78 Kr. pr. Individ, derefter Sverige med 55 Kr., saa kommer Danmark og Tyskland — ved Danmark forstaar jeg altsaa ikke Danmark med de Skatter, vi nu have, men Landet, beskattet saaledes, som det vil blive, hvis de af Regeringen forelagte Forslag vedtages —, der komme til at staa lige med 54 Kr. pr. Individ. Derefter følger saa Holland med 50 Kr.

og Norge med 48 Kr. Dette lader sig opgøre med nogenlunde Sikkerhed. Meget usikrere er det, naar man vil vælge den teoretisk set rigtigere Maalestok, Nationalindtægten. Men alle, der have syslet med disse Ting, vide, med hvor overordentlig Usikkerhed denne Opgørelse maa være behæftet. Ogsaa her har Statistisk Bureau paa min Opfordring søgt at afgive de Oplysninger, der kunde gives, men naturligvis med overordentligt Forbehold, og det er med ikke mindre Forbehold, at jeg gengiver det. Det viser sig da, at regnet efter den antagne Nationalindtægt vil Frankrig være i Spidsen med 17,5 pCt. — det maa erindres, at det er Stats- og Kommuneskatterne hele Vejen —, derefter kommer Norge med 13,7 og derefter Danmark med 12,5, derefter England med 11,4 og Tyskland med 11,2. Disse Tal vise med tilstrækkelig Tydelighed, at ved de foreslaaede Skattelove komme vi vel ikke lige op i Spidsen af de europæiske Stater med Hensyn til Skattebebyrdelsen, men dog ret højt op og selvfølgelig ikke saa lidt højere op end tidligere.

Man har her under Forhandlingerne udtalt sig om, at det var urigtigt af Regeringen, at den saa meget havde søgt sine Mønstre i Tyskland og saa lidt i England. Jeg kunde have Lyst til at belyse dette lidt nærmere. Der er noget besynderligt ved dette Slagord: Tysk og engelsk Skattepolitik! Det er, ligesom man mener, at det var afgørende, hvis man virkelig kunde paavise, at en vis Skattelovgivning mere gik efter tysk Mønster end efter engelsk. Det stiller sig for mange Menneskers Forestilling saaledes, at hvis det er efter tysk Mønster, maa det nødvendigvis være slet, og er det efter engelsk Mønster, maa det nødvendigvis være godt. Men mon man altid gør sig det tilstrækkelig klart, hvad det vil sige: efter tysk Mønster eller efter engelsk Mønster?

Jeg saa en fremragende Højremand forleden Aften resumere sin Kritik af de foreliggende Skattelove derhen, at det, vi skulde have, var Skattelove efter engelsk og ikke efter tysk Mønster. Vil Højre som Parti nu virkelig skrive under paa disse Ord? Hvad er det mest fremtrædende Træk af den engelske Skattelovgivning, det, der mest adskiller den engelske fra andre Landes? Det er utvivlsomt dette, at England er ganske fri for Beskyttelses-told, men derimod har alle sine Forbrugsafgifter som fiskale Afgifter, der ikke skulle virke som Beskyttelse. Jeg tvivler dog noget paa, at Højre som Parti vil adoptere